

forlængede arm? Og hvordan er det, ministeren forestiller sig, at miljøøkonomien skal bruges?

Så vil jeg gerne slutte med at sige – også i forhold til den diskussion, der var mellem hr. Ole Sohn og hr. Kristian Thulesen Dahl lige før – at jeg synes, diskussionen om, hvorvidt man kunne tage statsministeren i samråd i Finansudvalget omkring brugen af Finansudvalget, når det drejer sig om aktstykker som det, vi behandler her, er utrolig interessant. Hvad hr. Kristian Thulesen Dahl svarede, var for mig lidt uklart, men jeg vælger at tolke det som et positivt tilsagn om, at formanden for Finansudvalget anser det for en rigtig god idé at tage statsministeren i samråd om det spørgsmål i Finansudvalget.

Det samråd vil vi da fra Socialdemokratiets side følge med meget stor opmærksomhed, fordi vi synes, den procedure, den behandling, vi har givet det her i Folketinget, er under al kritik. Vi synes ikke, regeringen kan være det bekendt, og vi synes, det er endnu mere pinligt, at hverken den konservative ordfører eller Venstres ordfører har følt anledning til reelt at kaste sig ud i debatten i dag.

Venstres ordfører havde en meget kort bemærkning, og vi har overhovedet ikke hørt, hvad den konservative regeringspartner mener, men det er måske symptomatisk for den måde, regeringen arbejder på.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Både Socialdemokratiet og SF og nu senest fru Pernille Blach Hansen rejser jo et, synes jeg, meget vigtigt principielt spørgsmål omkring det her: Hvad skal egentlig behandles i Folketingets Finansudvalg, og hvad skal behandles her i Folketingssalen og dermed jo også i fagudvalget?

Når jeg synes, det er interessant, er det, fordi vi nu behandler en sag her, hvor vi diskuterer en udgift på 10 mio. kr., men i andre sammenhænge diskuterer vi jo helt andre beløbsstørrelser.

I sommer, bare for at nævne et enkelt eksempel, diskuterede man i Finansudvalget en ansøgning fra den daværende regering om at hæve en bevilling til Red Barnet fra 48 mio. kr. til 170 mio. kr. Der hørte jeg ingen Socialdemokrater, der mente, at det skulle behandles i Folketinget og i Udenrigsudvalget, som jo ellers ville være de steder, hvor man fagligt ville have indsigt i sådan en sag og diskutere den og vende hver en sten osv., osv.

Men det var en sag, der vedrørte mange, mange flere penge, millionvis af kroner, i for-

hold til det, vi diskuterer her i dag, og også i forhold til det aktstykke, som SF har bedt om at få i Folketingssalen omkring det sociale råd, som handler om 4 mio. kr. Det var altså 170 mio. kr. i sommer.

Sådan kan man jo nævne en stribe af aktstykker, som kommer i Finansudvalget, og derfor er det jo en god diskussion at tage. Hvorfor er det så vigtigt at få den her sag behandlet i fuld offentlighed? Og hvorfor kan man lade en ansøgning om 170 mio. kr. gå igennem, eller måske andre ansøgninger? Den diskussion synes jeg bestemt vi skal tage og finde ud af, om der er hold i den kritik, der kommer, eller om det kun er en rent politisk afvejning i forhold til den konkrete sag.

Så vil jeg bare lige sige – hvis jeg må – omkring det med statsministeren i Finansudvalget, at det da kan være en overvejelse. Det kunne også være en overvejelse at tage diskussionen her i salen, hvor alle kan følge med, og hvor der er fuldstændig åbenhed. Det har jeg forstået også er et argument, der er vigtigt at tage ind her.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg er da ked af, hvis hr. Kristian Thulesen Dahl føler, det er uklart, hvad Red Barnet er, og føler, det er uklart, hvad Red Barnet beskæftiger sig med, for det er jo det, der er forskellen. Her er tale om et helt nyt institut, som vi ikke kan få at vide hvad er. Vi kan ikke få at vide, hvad det skal lave, vi kan faktisk heller ikke helt få at vide hvorfor, og vi kan slet ikke få at vide hvordan. Det er jo ikke helt det samme, der er kendetegnende ved Red Barnet.

Kl. 11.05

Men jeg vil godt have hr. Kristian Thulesen Dahl som Finansudvalgets formand til lidt mere præcist at forklare, hvordan Finansudvalgets formand vil stille sig til et forslag om, at statsministeren skal i samråd i Finansudvalget for at diskutere, hvordan man bruger Finansudvalget i relation til f.eks. den konkrete sag her og den med det sociale råd, som hr. Ole Sohn har nævnt tidligere.

Så vil jeg endnu en gang påpege det særlige ved den sag, vi behandler i dag: Til forskel fra diverse andre råd og nævn, man har snakket om, og som den nye regering er meget optaget af, er der jo her tale om et institut, der skal forske inden for en sektor, men som ifølge regeringen ikke er et sektorforskningsinstitut. Og hvor-